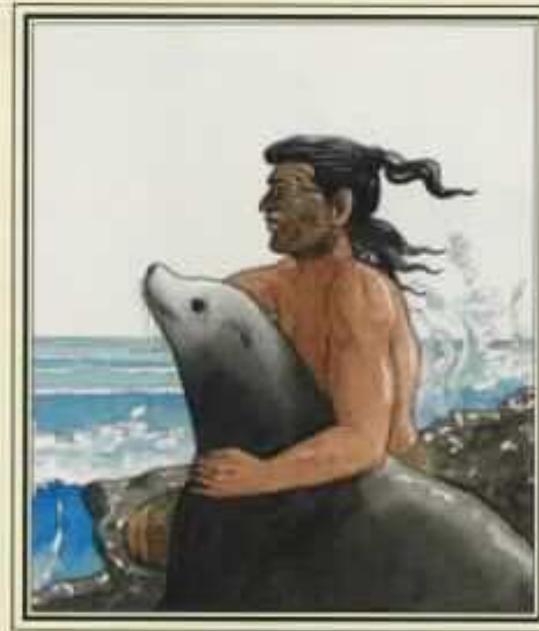
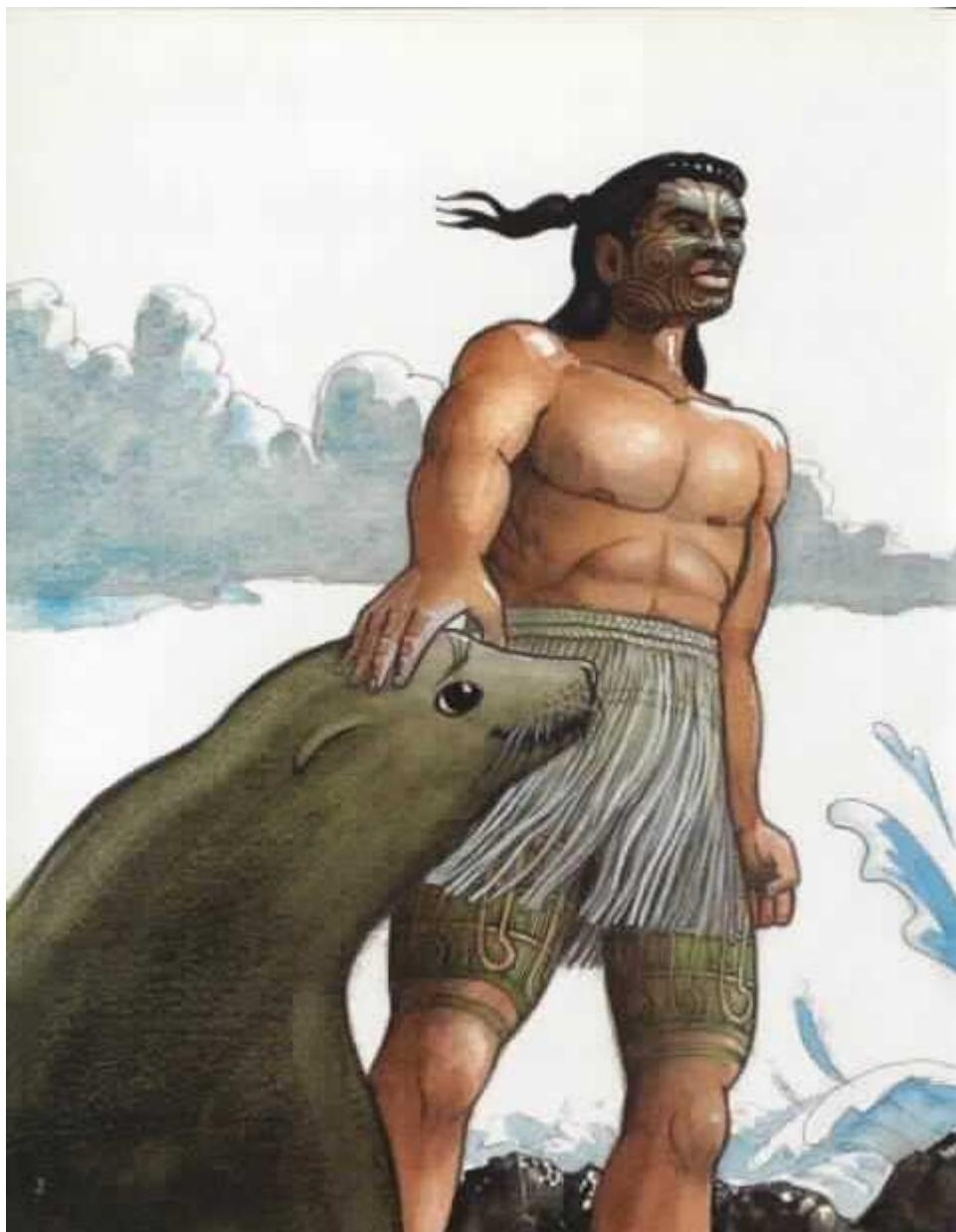

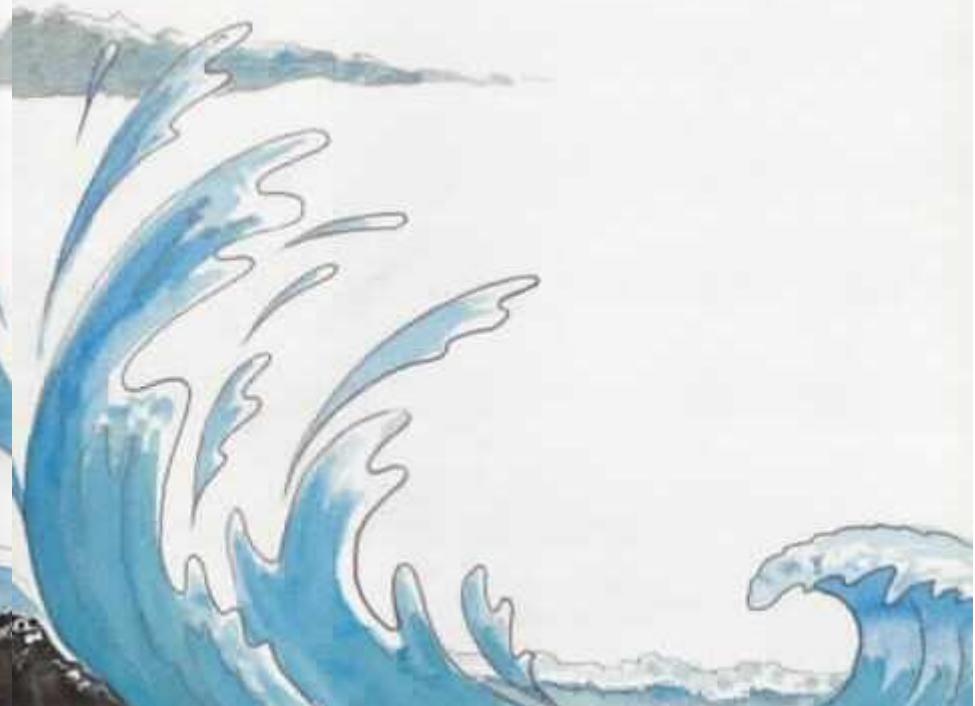
וַיַּרְא קֹקִי וְכָלֵב הַיָּם

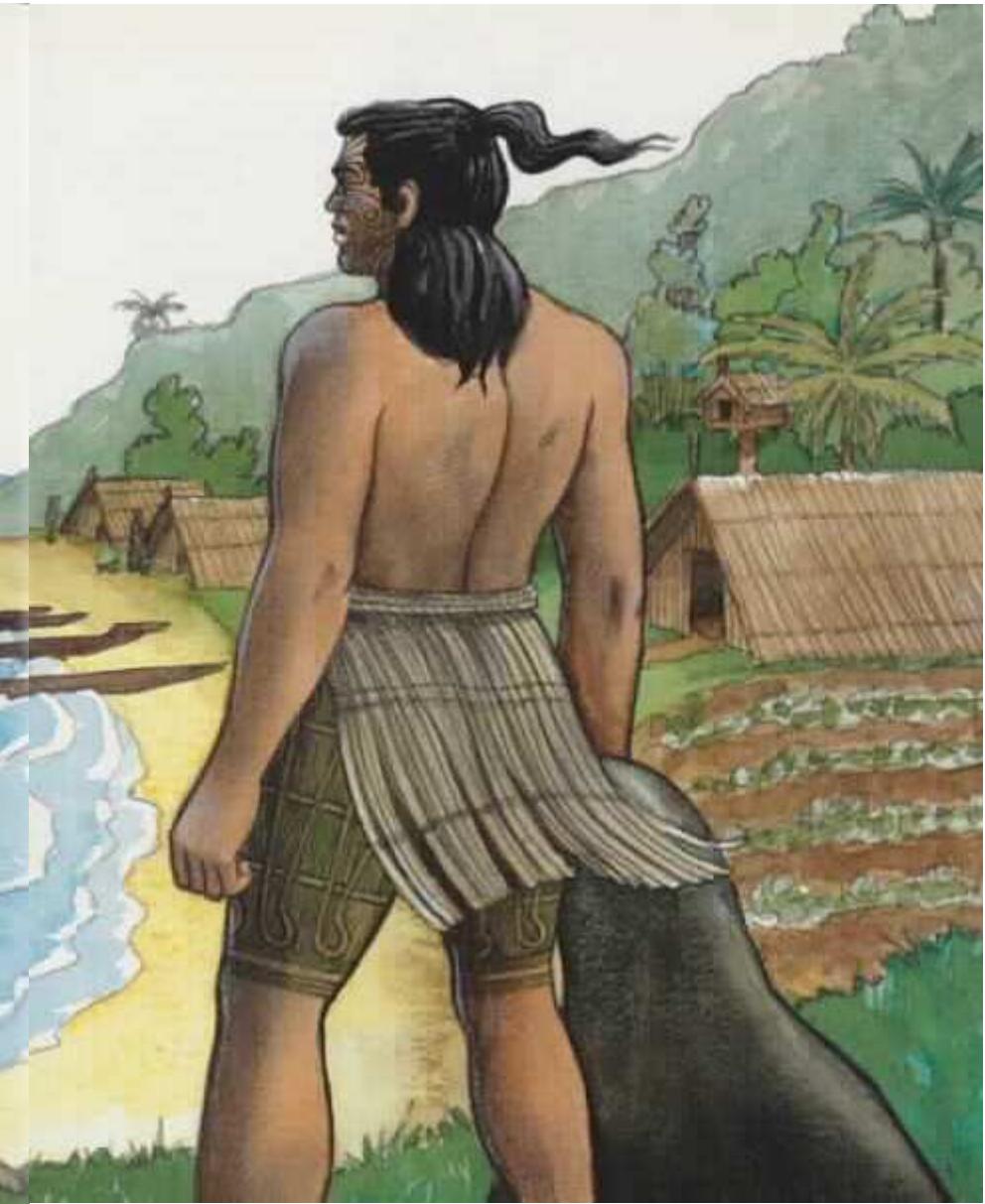
סִפְרָה מָרָה קָלְרָקָה,
צִיְּרָה מָנוֹ דָמִית

היו זמנים בהם היו עדין אנשי טוהונגה רבים, בעלי כוחות קסומים, שיכלו לבצע דברים מפתיעים. זהו סיפור על וויריקוקי, הטוהונגה, והחיה האהובה שלו – כלב-הים.

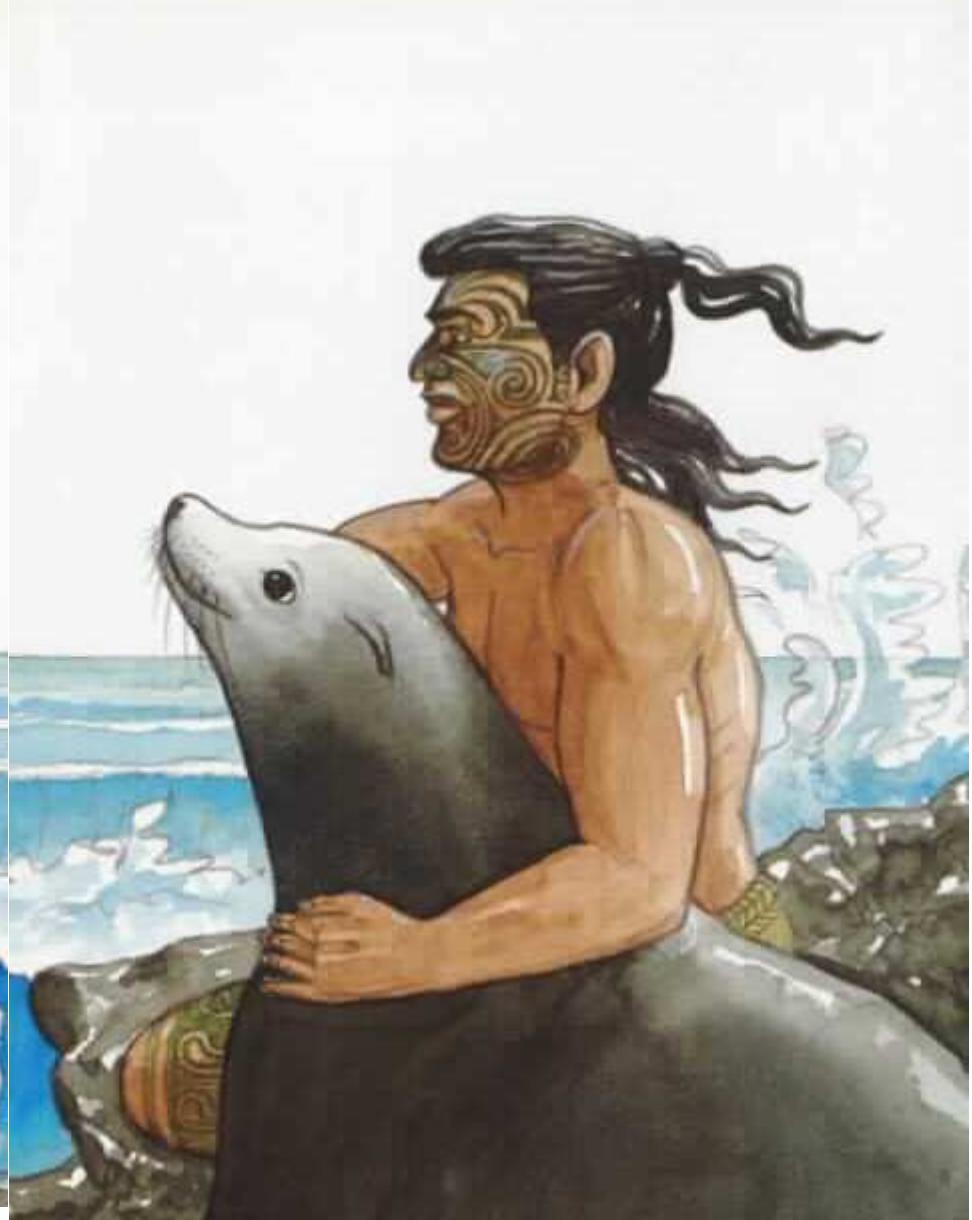
ויריקוקי וכלב הים שלו חיו בקרבת הים, במקום קרואי טורונגאנו.

כל יום הם השתעשו ושיחקו על הסלעים, טבלו וצללו בין הגלים הרועשים של הים.

כasher וויריקוקי וכלב-הים נחכו על הסלעים הם חלמו, תוך מבט על הגבעות שמעל טורנגאנו. כל שהסתכלו עליהם יותר, קר רצוי יותר לבקר שם.

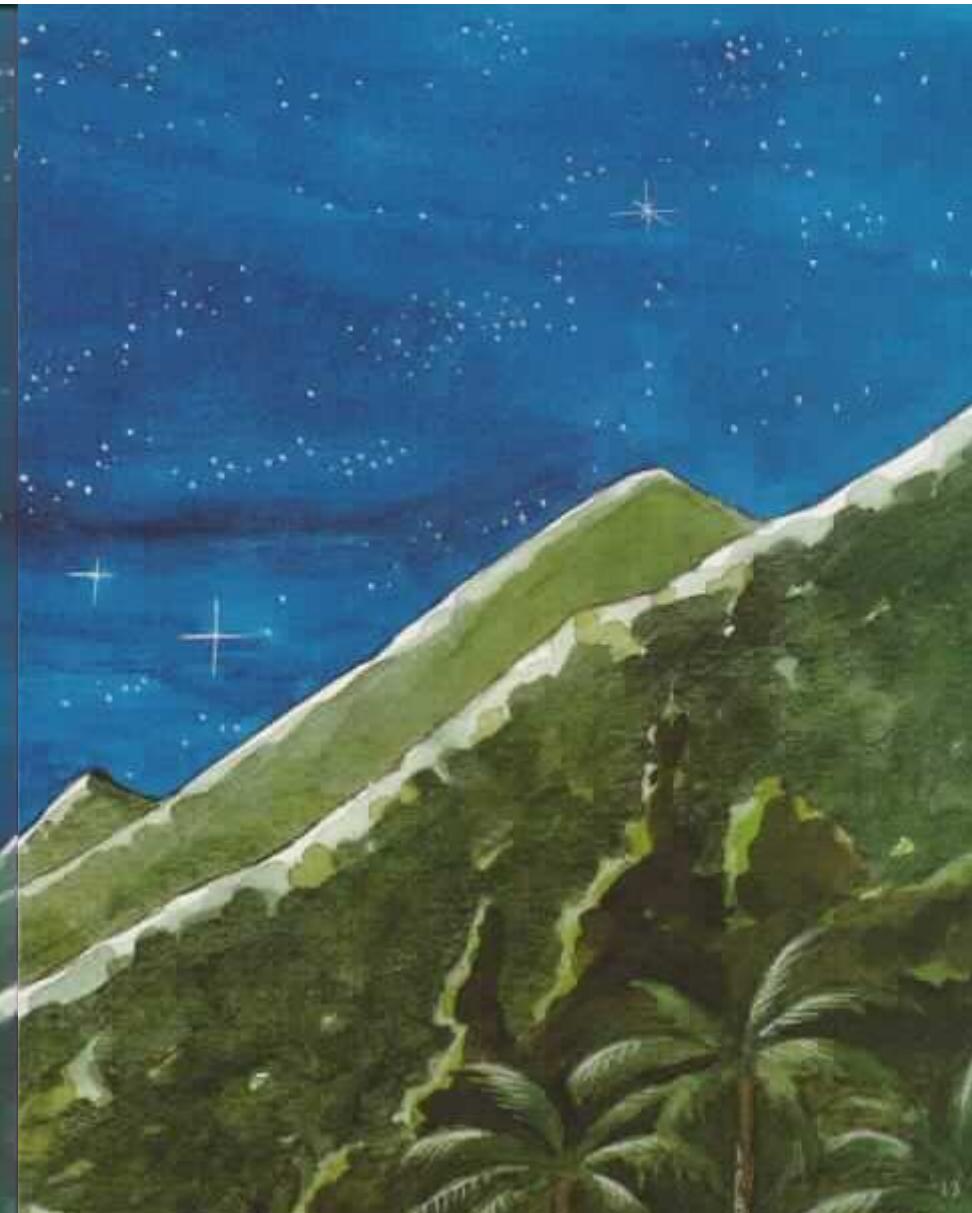

אבל איך יכולו וויריקוקי וכלב-הים לנוד
לגביעות הרחוקות? אנו יודעים
של התרכזות מבריכות המים שעל החוף
אינה טובה לכלב-ים, במיוחד בימים
חמים. החוף הוא הבית שלו, הוא מקנה
חיים לכלב-ים.

אבל אחרי שקיעת השמש, כשטול
רָב מונח על הגביעות, אולי הוא
יוכל להתגלגל ולzechול לצדו של
הידיך שלו?

לילה אחד החליט
ויריקוקי שהם יעז לבלות
בגבועות הרחומות. הוא
השתמש בכוחות הקסם
שלו. הם עפו – מהר,
מעלה, מעלה אל הרכסים.

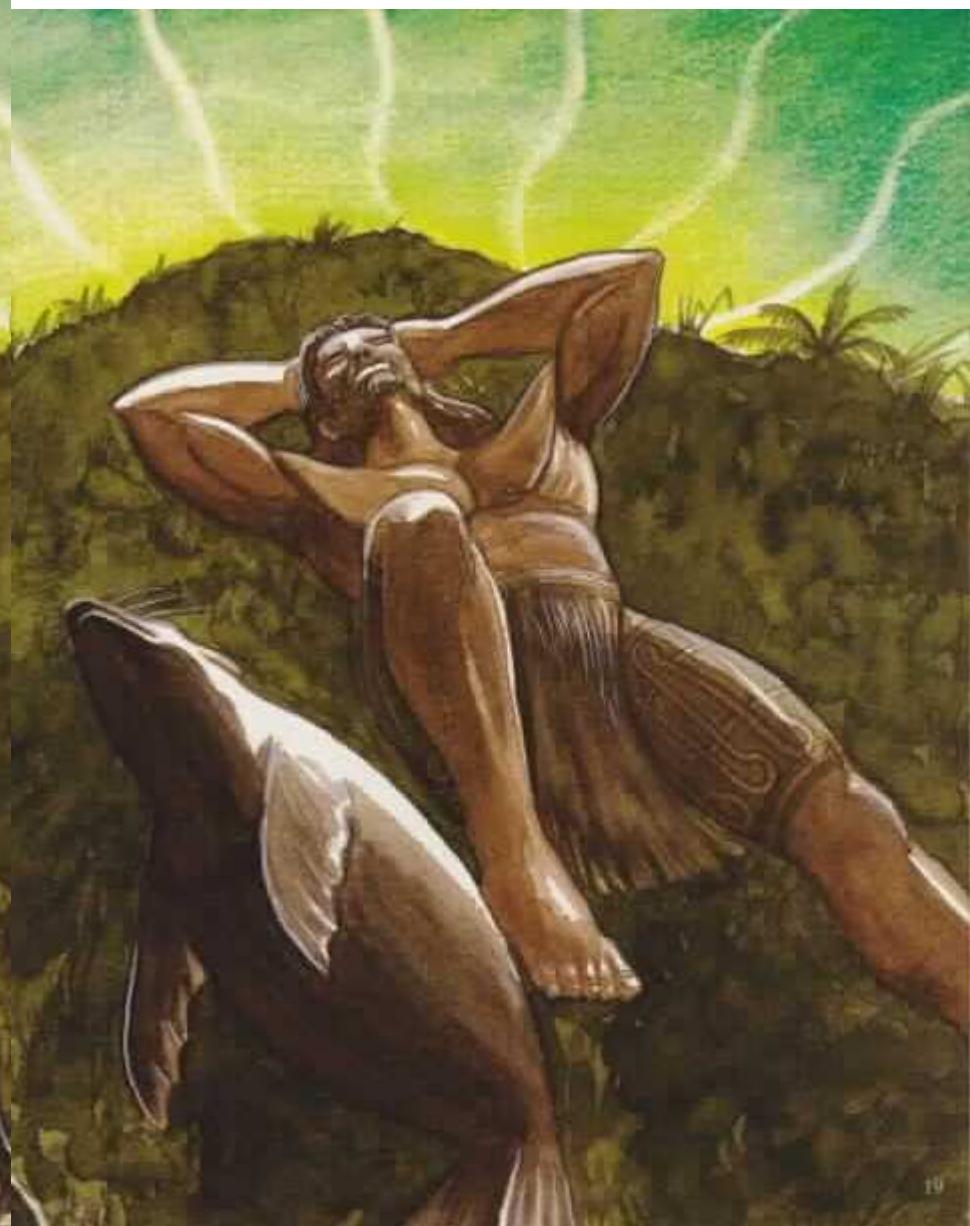
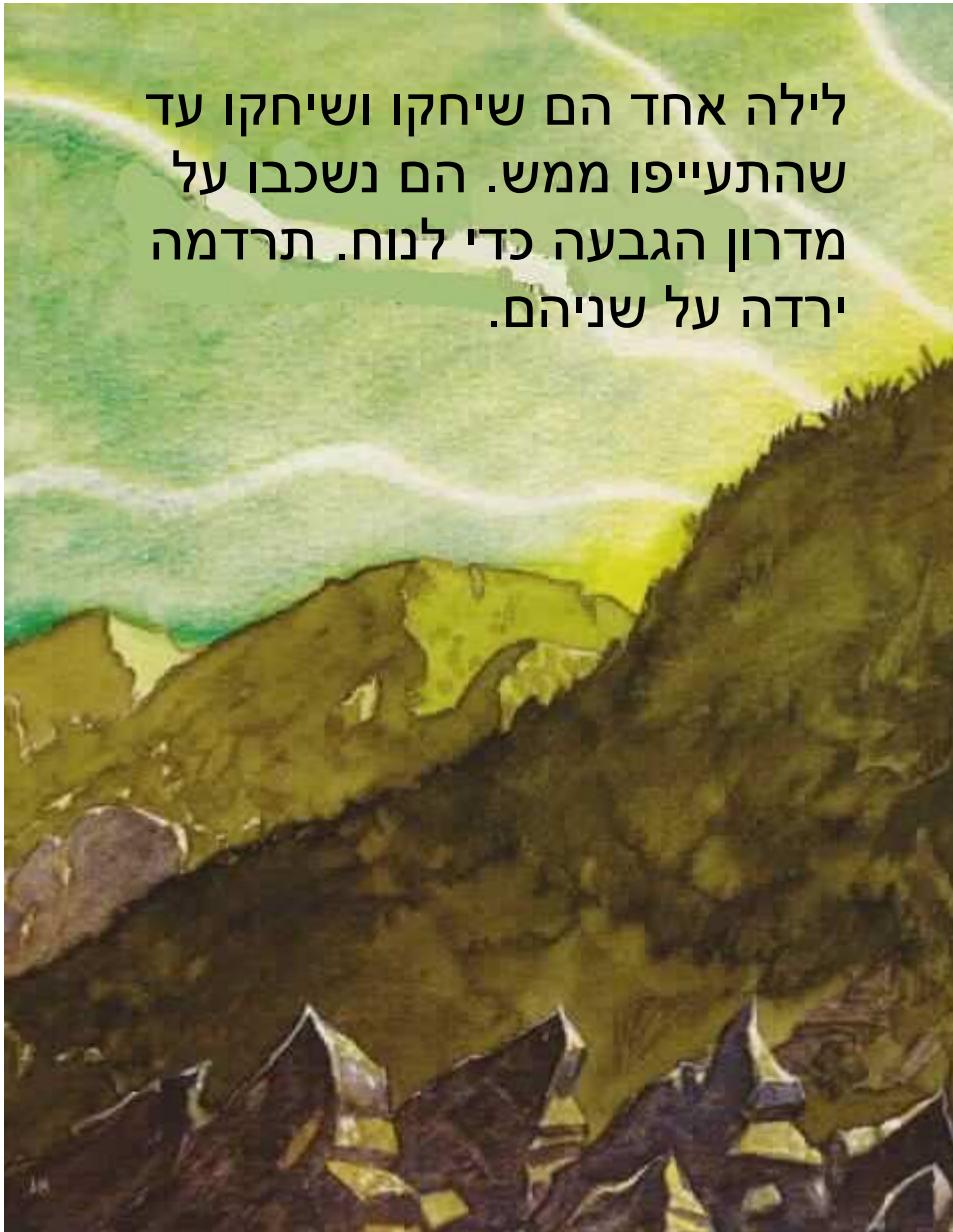
הם ירדו על אחת הרכסים הגבוהים
 ביותר, הקראו מנגה-טא-קפו על
 ידי משפחת קווה ממנגטו.
 שם על הרכס הם התאבקו ושיחקו,
 צחקו וקראו זה לזה עד שהשחר
 בקע קצת. עם קרני השמש
 הראשונות הם חזרושוב לחוף.

כל לילה הם באו אל גבעות
מנגה-טאי-קפו וחזרו עוד לפני זריחת
השמש.

לילה אחד הם שיחקו ושיחקו עד
שהתעיפויו ממש. הם נשכבו על
מדרון הגבעה כדי לנוח. תרדמה
ירדה על שניהם.

כשהתעוררנו, השמש הייתה כבר גבוהה
בسمיים. פחד נפל על וויריקוקי, כי
כוחות הקסמים
שלו לא יכולו לעמוד כנגד קרני השמש
החזקות.
הוא ידע שהם בצרות.

לא עבר זמן רב וכלב-הים התחיל להתנשם
בכבדות, זורק את עצמו על המדרון. תור כדִ
קר עורו נפצע ושם נחל ממנה. הוא נזל ונחל על
מדרונות מגה-טאי- קפוא. שובר לב היה
המראה של החיה היפה הנלחמת על חייה.

אר המאמצים לא עזרו.
כלב-הים מת שם, על הגבעה.
אוֹא, אוֹא, בכה וויריקוקי
על אובדן ידינו.

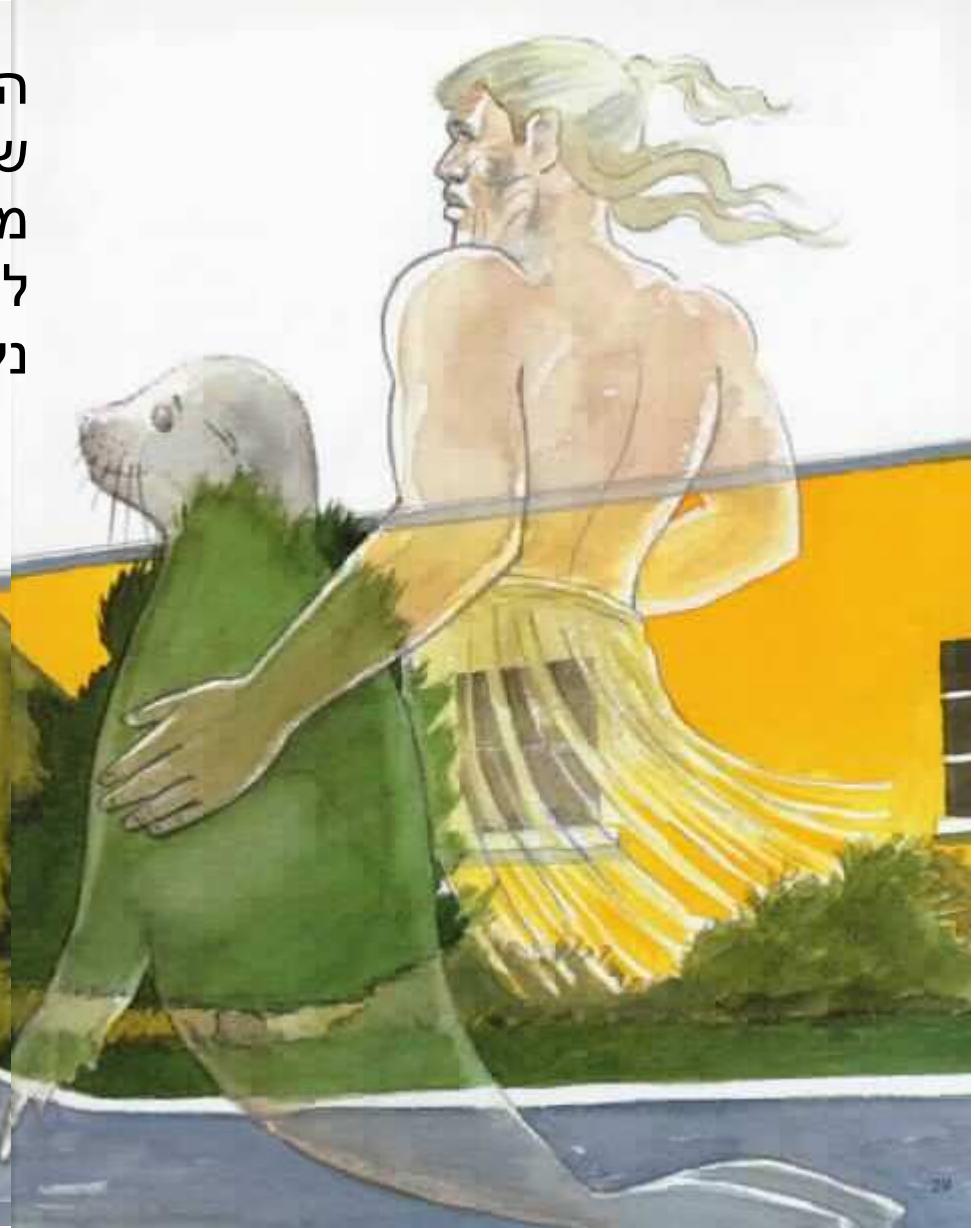

קשה מדי הייתה בדידותו של
ויריקוקי והאבל על מות הידיד.
תוך זמן קצר מט אף הוא.

היום, זקני משפחת קווה ממנגטו מספרים
שעורו של כלב הים עדין מונח על גבעות
מנגה-טאי-קפא.

לכן גם בית המלון הראשון בושטשוואו
נקרא "מעיינות השמן".

לא זמן באו חוקרים וחיפשו שמן במדרוןות מאנגה-טאי-קפו. המקומיים אמרו להם שלא ימצאו כל שמן בעומק האדמה, כי שמן הלב-הים מכסה את הגבעות בשכבה דקה.

